

רע"פ 5662/18 - פלוני נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

רע"פ 5662/18

לפני:

כבוד השופט י' אלרון

ה המבקש:

פלוני

נ ג ד

המשיבה:

מדינת ישראל

בשם המבקש:

עו"ד יעקב שקלאי

החלטה

1. לפנוי בקשה למתן רשות ערעור על פסק דיןו של בית המשפט המחויזי מרכז-lod (סגנית הנשיא ר' לורר, השופט צ' דותן והשופט ד' עטר) בעפ"ג 35525-07-18 מיום 25.7.2018 בזאת מושגתו של גזר דין של בית משפט השלום ברמלה (сан הנשיאה מ' מזרחי) בת"פ 14396-02-18 מיום 7.6.2018.

2. המבקש הורשע, על יסוד הודהתו במסגרת הסדר טיעון, בעבירות איומים, לפי סעיף 192 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין"); תקיפה קצרה של ממש, לפי סעיף 368(א) לחוק העונשין; ונוהגה בזמן פסילה, לפי סעיף 67 לפקודת התעבורה [נוסח חדש].

עמוד 1

3. על פי עובדות כתוב האישום המתוון, ביום 24.10.2013 נפל המבוקש מלנהוג ברכב למשך 10 שנים, במסגרת גזר דין בפ"ל 4003-04-13 בבית משפט השלום לטעורה בתל אביב.

ביום 3.2.2018 סמוך לשעה 17:00 ירד ד.ש, קטין ליד 2001 (להלן: המתוון), מדירה בעיר לוד והלך לרכבו של אביו, אשר חנה ברחוב מעבר לכਬיש. באotta עת נגה המבוקש ברחוב ברכב מסוג ג'יפ מצובייש, והמתוון חזה את הרחוב בנתיב נסיעתו ונכנס לרכבו של אביו. המבוקש עצר את הג'יפ בחיריקת בלמים, ניגש לרכב, פתח את הדלת וצעק על המתוון ברוסית "צא מהרכב". המבוקש החל לדחוף את המתוון, תקף אותו בכך שנותן לו שלושה אגרופים בפיו, ואפו ומתחת לעינו ואיים עליו באומרו "אם אני אראה אותך עוד פעם אחת אתה תקבל בוקס".

כתוצאה מעשיים אלו, נגרמו למתוון חבלות פנוי, כאבי ראש ושיניים, סחרחות וקשי נשימה מהאף, והוא נזקק לטיפול רפואי בבית חולים.

4. בגזר דין, עמד בית משפט השלום על מדיניות הענישה הנהוגה בעבירות בהן הורשע המבוקש, כמו גם על נסיבות ביצוען כפי שתוארו בכתב האישום, וקבע בגין שני מתחמי ענישה שונים: מתחם הענישה בשל עבירות האלים הוועמד בין מספר חדשני מאסר בפועל ועד ל-24 חודשים מאסר בפועל, ומתחם הענישה בשל עבירת הנהיגה בפסילה הוועמד בין מספר חדשני מאסר בפועל ועד לשנת מאסר בפועל.

בסוף דבר, לאחר שבוחן את השיקולים לחומרה ולקלות, גזר בית משפט השלום על המבוקש עונש של 8 חודשים מאסר בפועל בשל עבירות האלים, ועונש של 4 חודשים מאסר בפועל בשל עבירת הנהיגה בפסילה, כך שבסך הכל ירצה המבוקש 12 חודשים מאסר בפועל. כן נגזרו על המבוקש עונשים נוספים, שאינם מענינה של בקשה זו.

5. המבוקש ערער לבית המשפט המחויז, וטען כי בית משפט השלום דן בעניינו בניגוד להנחיות סעיף 40(ג)(א) לחוק העונשין, כאשר קבע מתחמי ענישה נפרדים לעבירות בהן הורשע, וזאת למרות שלו פי המתוואר בכתב האישום בוצעו העבירות במהלך אחד ולפיכך, לשיטתו, היה על בית המשפט לקבוע בעניין מתחם ענישה אחד. לטענתה המבוקש, לו היה מיישם בית משפט השלום כראוי את סעיף 40(ג)(א) לחוק העונשין, היו מתחם הענישה, ומילא גם העונש שנגזר עליו, קלים יותר מאשר אלו שנפסקו בפועל.

כן נטען כי העונש שנגזר על המבוקש חמוץ יתר על המידה, ואני משקף כראוי את מדיניות הענישה הנהוגה בעבירות דומות.

6. בית המשפט המחויז דחה את הערעור, תוך שקבע כדלקמן -

"ישום שגוי של הוראות סעיף 40(ג)(א) לחוק העונשין כשלעצמם, אינם מצדיק בהכרח התurbות של ערכאת הערעור בעונש שגזרה הערכאה הדינונית, ככל שאין מדובר בעונש החורג מדיניות הענישה הנהוגת בנסיבות דומות" (פסקה 13 לפסק הדין).

עוד קבע בית המשפט המחויז כי העונש שנגזר על המבוקש אינו חורג ממדיניות העונשה הנוגגת, ואף מכך עמו בנסיבות העניין, וביחוד נוכח עבורי הפלילי הכלול בעבירות אלימות ועבירות תעבורה רבות, ולפיכך לא נמצא כי יש מקום להתערב בו.

הմבוקש הגיע בקשה רשות ערעור לבית משפט זה; מכאן הבקשה שלפני.

הבקשה למתן רשות ערעור

7. בבקשתו נטען כי עניינו של המבוקש מעלה שאלת משפטית עקרונית בדבר "הנפקות במקורה בו בבית המשפט מתעלם מסעיף 40(א) לחוק העונשין". לשיטת המבוקש, על ערכאת הערעור לבחון אף את "דרך קבלת החלטות" של הערכאה הדינית, ולא להסתפק בבחינת "התוצאה", קרי – סבירות העונש שהוטל עליו בסופו של דבר.

בהקשר זה, שב המבוקש טוען כי לו היה נקבע מתחם עונשה אחד בעניינו, היהת "נבלעת" עבירות הנהיגה בפסילה בתוך מתחם העונשה של עבירות האלימות, וממילא עונשו היה קל יותר.

דין והכרעה

8. דין הבקשה להידוחות.

9. הלכה היא כי רשות ערעור ב"גלאי שלישי" תינתן אך במקרים בהם מעוררת הבקשה סוגיה עקרונית, החורגת מעניינו הפרטני של המבוקש, או כאשר נסיבות המקירה מעוררות שיקולי מיוחדים. יתר על כן, בבקשת רשות ערעור העוסקת בגין הדין לא תתקבל, כלל, אלא במקרים בהם ניכרת סטייה קיצונית מרמת העונשה המקובלת בעבירות מעין אלו.

הבקשה שלפני אינה נמנית בגדרם של אותם מקרים חריגים. חרב ניסיונה להטעף בכיסות עקרונית, ליבת הבקשה שלפני עוסקת בשאלת יישומו של סעיף 40ג לחוק העונשין על עניינו הפרטני של המבוקש.

10. הגם שיש טעם בטענת המבוקש, לפיו היה מקום לקבוע בעניינו מתחם עונשה אחד לשלווש העבירות בהן הורשע, מסקנה זו אינה מובילה בהכרח למתן רשות ערעור ב"גלאי שלישי". כפי שנקבע בעבר, "ישום שגוי של הוראות סעיף 40ג כשלעצמו אינו מצדיק בהכרח הטענות של ערכאת הערעור בעונש שגזרה הערכאה הדינית, ככל שאין מדובר בעונש החורג מדיניות העונשה הנוגגת בנסיבות דומות" (ע"פ 5643/14 עיסא נ' מדינת ישראל (23.6.2015)). זאת, מאחר שמטרתו של תיקון 113, בין היתר, היא לסייע בידי בית המשפט בבואו לגזור את עונשו של מושיע בדיון בהתאם למידיניות העונשה הנהוגה, ועל כן מקום בו לאחרג העונש מדיניות זו, אין מקום להתערב בגין דינה של הערכאה הדינית (ע"פ 1261/15 מדינת ישראל נ' לדלא (03.09.2015)).

בעניינו, אין סבור כי העונש שהושת על המבוקש חורג ממדיניות הענישה המקובלת במקרים דומים. אדרבה –
חסד עשו עימו בית משפט השלום אשר גזר עליו עונש מקל ביחס לעבירות שביצע. התופעה המתפשטת כלפי רע
במחוזותינו, של נקיות אלימות מצד נהגים בכביש כלפי נהגים אחרים היא פסולה מכל וכל, וראוי להחמיר בעונשם של
הנוקטים באלים מסוג זה.

הדברים אמרוים במילוי בעניינו, כאשר למבוקש עבר פלילי, ובנסיבות המעשה החמורים שתוארו בכתב
האישור, בכלל זה הניגה בזמן פסילת רישיונו והכאת קטין במרכז הרחוב ולאור ים אך בשל העובדה כי הלה חלף בנתיב
נהיגתו של המבוקש.

.11. אשר על כן, הבקשה נדחתת.

ניתנה היום, כ"א באב התשע"ח (2.8.2018).

שופט